

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 19.11.2013
COM(2013) 794 final

2013/0403 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti ter Uredbe (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog

{SWD(2013) 459 final}

{SWD(2013) 460 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1. Splošno ozadje predloga

Uredba (ES) št. 861/2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti je bila sprejeta 11. julija 2007¹ s ciljem izboljšati dostop do sodnega varstva s poenostavitvijo in pospešitvijo sodnih postopkov v čezmejnih sporih majhne vrednosti ter zmanjšanjem stroškov takih postopkov. Poleg tega je cilj uredbe olajšati izvršbo z odpravo potrebe po vmesnih postopkih (eksekvatura) za omogočanje priznavanja in izvrševanja v drugih državah članicah, ki niso države, v kateri je bila izdana sodba.

Uredba je uvedla alternativni postopek, ki se uporablja poleg postopkov, predpisanih v državah članicah, za reševanje čezmejnih sporov, v katerih vrednost zahtevka ne presega 2 000 EUR. Uredba se uporablja v EU (razen na Danskem) od 1. januarja 2009. Postopek je načeloma pisni postopek na podlagi standardnih obrazcev in zanj veljajo strogi roki. Zastopanje po odvetniku ni obvezno, spodbuja pa se uporaba elektronskih komunikacijskih sredstev. Poleg tega mora stranka, ki v postopku ne uspe, kriti stroške postopka stranke, ki v postopku uspe, le, če so ti stroški sorazmerni z zahtevkom. Postopek je na voljo potrošnikom in podjetjem, ki opravljajo čezmejne transakcije v EU, kot sredstvo za izboljšanje dostopa do sodnega varstva in uveljavljanja njihovih pravic.

Člen 28 uredbe zahteva, da Komisija do 1. januarja 2014 predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru podrobno poročilo o delovanju te uredbe, in sicer zlasti o zgornji meji vrednosti zahtevka v višini 2 000 EUR. Poročilo se po potrebi priložijo ustrezni predlogi sprememb.

1.2. Potreba po reviziji evropskega postopka v sporih majhne vrednosti

V času, ko se Evropska unija sooča z največjo gospodarsko krizo v svoji zgodovini, je izboljševanje učinkovitosti sodstva v Evropski uniji postalo pomemben dejavnik pri podpiranju gospodarske dejavnosti². Eden od ukrepov za spodbujanje učinkovitosti sodstva v EU je revizija uredbe o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti.

Uredba je bila sprejeta ob upoštevanju dejstva, da se težave neučinkovitega reševanja sporov majhne vrednosti zaostrijo, če ti spori segajo prek meja držav članic EU. V takšnih razmerah se pojavljajo dodatne težave, kot so nepoučenost strank o tujih predpisih in postopkih tujih sodišč, večja potreba po prevajanju in tolmačenju ter dejstvo, da morajo stranke potovati v tujino na glavne obravnave. Zaradi povečanja čezmejne trgovine v EU v zadnjih nekaj letih in njenega pričakovanega nadaljnjega povečanja v prihodnjih letih se bo potreba po zagotovitvi učinkovitih mehanizmov pravnih sredstev kot sredstev za podporo gospodarske dejavnosti še povečala.

Ker so v postopku zagotovljeni standardni obrazci in brezplačna pomoč strankam pri izpolnjevanju obrazcev, lahko sodišča zahtevke v celoti obravnavajo v pisnem postopku, s tem pa se odpravi potreba po potovanju na glavne obravnave (razen v izrednih okoliščinah, v katerih sodbe ni mogoče izdati na podlagi pisnih dokazov) ter potreba po zastopanju po odvetniku. Uredba tudi spodbuja sodišča, da pri sprejemanju obrazcev zahtevkov in

¹ Pogodba o Evropski uniji določa, da Evropska unija „nudi svojim državljanom območje svobode, varnosti in pravice brez notranjih meja, na katerem je [...] zagotovljeno prosto gibanje oseb“. Da bi vzpostavila takšno območje, mora Evropska unija razvijati pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah s čezmejnimi posledicami.

² Pregled stanja na področju pravosodja v EU, na voljo na: http://ec.europa.eu/justice/effective-justice/scoreboard/index_en.htm.

organizaciji glavnih obravnav uporabljajo sredstva za komuniciranje na daljavo. Poleg tega se izdane sodbe lahko prosto pretakajo med državami članicami in ni potrebe po dodatnih vmesnih postopkih za omogočanje priznavanja in izvrševanja³.

Vendar pa je postopek kljub koristim, ki jih lahko prinese v smislu zmanjšanja stroškov in skrajšanja trajanja reševanja čezmejnih sporov, še vedno precej nepoznan in se več let po začetku uporabe uredbe še vedno premalo uporablja. Evropski parlament je v svoji resoluciji⁴ iz leta 2011 potrdil, da je treba storiti več na področjih pravne varnosti, jezikovnih ovir in preglednosti postopkov. Komisijo je pozval, naj sprejme ukrepe, da bi zagotovila večjo ozaveščenost potrošnikov in podjetij ter jih spodbudila k večji uporabi obstoječih pravnih instrumentov, kot je evropski postopek v sporih majhne vrednosti. Potrošniki in deležniki iz poslovnega sveta so tudi opozorili, da bi bilo treba uredbo nadalje izboljšati v korist potrošnikov in podjetij, zlasti malih in srednjih podjetij. Države članice so prav tako izpostavile določene pomanjkljivosti v sedanji uredbi, ki bi jih bilo treba odpraviti.

Težave se pojavljajo predvsem zaradi pomanjkljivosti sedanjih pravil, kot sta omejeno področje uporabe v smislu nizke zgornje meje vrednosti zahtevka in čezmejne pokritosti ter postopek, ki je še vedno nepraktičen, drag in dolgotrajen ter ne odraža tehnološkega napredka pravosodnih sistemov držav članic, doseženega od sprejetja uredbe. Tudi če so težave povezane s slabim izvajanjem veljavnih pravil (kar do določene mere velja za težavo zaradi premajhne preglednosti), je treba priznati, da pravila uredbe niso vedno jasna. Da bi odpravila slabo ozaveščenost, je Evropska komisija že izvedla več ukrepov, in sicer je zagotovila vrsto tematskih seminarjev v državah članicah za seznanitev malih in srednjih podjetij s tem postopkom, izdala praktični priročnik in razdelila module za poučevanje evropskih podjetnikov o tej temi.

Komisija je v **Poročilu o državljanstvu EU iz leta 2013**⁵ potrdila, da je revizija uredbe eden od ukrepov za okrepitev pravic državljanov Unije, saj lahko olajša reševanje sporov v zvezi z nakupi v drugi državi članici. Pobuda je vključena tudi v **Evropsko agendo za potrošnike**⁶ kot sredstvo za izboljšanje uveljavljanja pravic potrošnikov. Poleg tega posodobitev uredbe podpira trenutne politične prednostne naloge EU za spodbujanje okrevanja gospodarstva in trajnostne rasti, saj spodbuja učinkovitejše in preprostejše sodne postopke ter lajša dostop malih in srednjih podjetij do teh postopkov.

1.3. Potreba po reviziji člena 17 Uredbe (ES) št. 1896/2006

V okviru postopka za evropski plačilni nalog se po tem, ko tožena stranka vloži ugovor, običajni civilni postopek samodejno nadaljuje. Vendar pa ta omejitev po uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti ni več upravičena v zvezi z zahtevki, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (ES) št. 861/2007.

Zato bi bilo treba v Uredbi (ES) št. 1896/2006 pojasniti, da mora biti v sporu, ki spada na področje uporabe evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, ta postopek na voljo tudi stranki v postopku za evropski plačilni nalog, ki je vložila ugovor zoper evropski plačilni nalog.

³ Drugi elementi uredbe za poenostavitev so posebni roki za procesna dejanja strank in sodišč ter dejstvo, da je načelo „neuspešna stranka plača“ omejeno na razumne stroške.

⁴ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. oktobra 2011 o alternativnem reševanju sporov v civilnih, gospodarskih in družinskih zadevah (2011/2117(INI)).

⁵ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: Poročilo o državljanstvu EU – Državljeni EU: vaše pravice, vaša prihodnost, COM(2013) 269 final, str. 15–16.

⁶ COM(2012) 225 final.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

Komisija je opravila več **posvetovanj**, da bi zbrala informacije o sedANJI uporabi uredbe in morebitne elemente za njeno revizijo. Rezultati so zagotovili uporabne politične pokazatelje glede stališč deležnikov in držav članic ter so bili upoštevani v celotnem postopku ocenjevanja učinka.

Raziskava Eurobarometra s ciljem oceniti ozaveščenost, pričakovanja in izkušnje evropskih državljanov v zvezi z uporabo uredbe je bila opravljena v novembru in decembru 2012⁷. Glede na rezultate raziskave je zdaj 71 % zahtevkov potrošnikov pod zgornjo mejo vrednosti 2 000 EUR, ki jo določa uredba. Povprečni najmanjši znesek, za katerega so potrošniki pripravljeni vložiti tožbo v drugi državi članici, je 786 EUR. 12 % anketirancev je bilo seznanjenih z evropskim postopkom v sporih majhne vrednosti, 1 % vseh anketirancev pa je izjavilo, da so postopek že uporabili. 69 % anketirancev, ki so že uporabili evropski postopek v sporih majhne vrednosti, je bilo zadovoljnih. 97 % vseh anketirancev, ki so v zadnjih dveh letih začeli postopek proti podjetjem (domačim ali tujim) in v njem uspeli, je navedlo, da so bile sodbe v teh postopkih uspešno izvršene. Najpomembnejši dejavniki, ki lahko spodbudijo državljane k vlogitvi tožbe, so: možnost pisne izvedbe postopka, pri kateri prisotnost na sodišču ni potrebna (33 %), možnost izvedbe postopka brez zastopanja po odvetniku (26 %), možnost izvedbe postopka prek spleta (20 %) in možnost uporabe lastnega jezika (24 %).

Med 9. marcem in 10. junijem 2013 je bilo opravljeno **javno posvetovanje prek spleta**. V okviru posvetovanja so bila zbrana stališča o možnih izboljšavah in nadaljnji poenostavitvi, ki bi dodatno povečale koristi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, zlasti za potrošnike ter mala in srednja podjetja. Prejetih je bilo 80 odgovorov različnih deležnikov, kot so potrošniška in poslovna združenja, sodniki, odvetniki in akademiki. Rezultati⁸ posvetovanja kažejo, da 66 % anketirancev podpira zvišanje zgornje meje vrednosti zahtevka na 10 000 EUR, 63 % se jih strinja z uporabo elektronskih sredstev v postopku, 71 % pa jih podpira idejo, da se sodišča opremijo z napravami za videokonference ali drugo opremo za elektronsko komuniciranje. Samo 28 % anketirancev je vedelo, da države članice zagotavljajo brezplačno pomoč.

Državam članicam in Evropski pravosodni mreži je bil na začetku aprila 2013 poslan podroben **vprašalnik** o delovanju in praktični uporabi uredbe. Namenjen je bil zbiranju podatkov o številu primerov v državah članicah, v katerih je bil uporabljen evropski postopek v sporih majhne vrednosti, uporabi elektronskih komunikacijskih sredstev v sodnih postopkih, obstoju in načinih pomoči državljanom pri izpolnjevanju obrazcev, procesnih rokov, zaslišanjih in dokazih, stroških postopkov ter potrebi po zvišanju zgornje meje vrednosti zahtevka za upravičene zahteve majhne vrednosti. Rok za odgovore je bil 15. maj 2013. Odgovore je poslalo 20 držav članic⁹.

Evropska pravosodna mreža je že večkrat razpravljala o uporabi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, ukrepih za ozaveščanje o njegovem obstoju in delovanju ter morebitnih elementih njegove revizije. Na srečanju dne 17. maja 2011 so nekatere države članice pripomnile, da evropski postopek v sporih majhne vrednosti v praksi ni v celoti

⁷ Posebna raziskava Eurobarometra št. 395 o evropskem postopku v sporih majhne vrednosti, na voljo na spletnem naslovu http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_395_sum_en.pdf.

⁸ Komisija je nekaj odgovorov prejela v obliki ločenih, samostojnih dokumentov. Rezultati, ki so tu izraženi v odstotkih, zajemajo samo odgovore, ki so bili oddani v okviru posvetovanja prek spleta. V oceni učinka pa so upoštevani vsi odgovori.

⁹ Avstrija, Bolgarija, Ciper, Češka, Nemčija, Estonija, Grčija, Španija, Finska, Francija, Italija, Litva, Malta, Nizozemska, Poljska, Portugalska, Švedska, Slovenija, Slovaška in Združeno kraljestvo.

izkoriščen ter da bi bilo treba izvesti ukrepe za izboljšanje postopka in ozaveščanje. Ustanovljena je bila delovna skupina, zadolžena za pripravo praktičnega vodnika za evropski postopek v sporih majhne vrednosti, namenjenega delavcem v pravni stroki. Na srečanju dne 29. in 30. maja 2013 se je razpravljalo o številnih vidikih, ki bi jih bilo treba proučiti, in sicer o zvišanju zgornje meje vrednosti zahtevka, uporabi elektronskih sredstev za komuniciranje med sodišči in strankami ter opredelitvi minimalnih standardov EU za izvajanje postopka, kot so: razpoložljivost opreme za videokonference za izvedbo glavnih obravnav, preglednost izračuna in plačila sodnih taks ter pomoč uporabnikom postopka, vključno s pravnim zastopanjem.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1. Glavni elementi predlaganega ukrepa

Glavni elementi predlagane revizije so:

- razširitev področja uporabe uredbe na čezmejne spore v vrednosti do 10 000 EUR,
- razširitev opredelitve čezmejnih zadev,
- izboljšanje uporabe elektronskih komunikacijskih sredstev, tudi za vročanje določenih listin,
- naložitev obveznosti sodiščem, da pri izvajanju glavnih obravnav in dokazov uporabljajo videokonference, telekonference in druga sredstva za komuniciranje na daljavo,
- določitev najvišjega dovoljenega zneska sodnih taks, ki se zaračunajo za postopek,
- določitev obveznosti držav članic, da uvedejo sredstva za plačilo sodnih taks na daljavo,
- omejitev zahteve po prevajanju obrazca D, ki vsebuje potrdilo v zvezi s sodbo, na zgolj vsebino sodbe,
- naložitev obveznosti državam članicam glede obveščanja o sodnih taksah, načinih plačila sodnih taks in razpoložljivosti pomoči pri izpolnjevanju obrazcev.

3.1.1. Razširitev področja uporabe uredbe na čezmejne spore v vrednosti do 10 000 EUR

Zgornja meja vrednosti zahtevka v višini 2 000 EUR omejuje področje uporabe uredbe. To je manj pomembno za potrošnike, ker večina njihovih zahtevkov ne presega 2 000 EUR, vendar pa močno omejuje razpoložljivost postopka za mala in srednja podjetja. Le 20 % zahtevkov podjetij je manjših od 2 000 EUR, medtem ko približno 30 % vseh čezmejnih zahtevkov podjetij znaša med 2 000 EUR in 10 000 EUR.

45 % družb, ki se znajdejo v čezmejnem sporu, ne vložijo tožbe, ker so stroški postopkov nesorazmerni z vrednostjo zahtevkov, medtem ko jih 27 % ne vložijo tožbe zato, ker bi postopek trajal predolgo. Če bo evropski poenostavljeni postopek na voljo tudi za čezmejne zahtevke v vrednosti med 2 000 EUR in 10 000 EUR, se bodo stroški sodnih postopkov v takšnih zadevah bistveno zmanjšali, trajanje postopkov pa bistveno skrajšalo.

V zadnjih nekaj letih je veliko držav članic zvišalo zgornjo mejo vrednosti zahtevka in tako razširilo področje uporabe nacionalnih poenostavljenih postopkov. Ta trenutni trend potrjuje, da je treba posodobiti pravosodne sisteme in izboljšati njihovo dostopnost za državljane z

zagotovitvijo poenostavljenih, stroškovno učinkovitih in hitrih postopkov za več zahtevkov majhne vrednosti. V zvezi s tem je treba tudi zvišati sedanjo zgornjo mejo vrednosti zahtevka v višini 2 000 EUR za evropski postopek v sporih majhne vrednosti.

Zvišanje sedanje zgornje meje vrednosti zahtevka bo strankam omogočilo, da rešijo veliko več sporov v okviru evropskega poenostavljenega postopka. Zaradi večje enostavnosti ter zmanjšanja stroškov in trajanja postopkov se lahko pričakuje, da bodo zahtevki, ki so bili opuščeni, izterjani. Glavna skupina, ki bo imela koristi od te rešitve, so mala in srednja podjetja, vendar bodo imeli koristi tudi potrošniki, saj približno ena petina zahtevkov potrošnikov presega 2 000 EUR. Tako podjetja kot tudi potrošniki bodo imeli koristi, ker bo večja uporaba postopka sodnikom, sodnim uradnikom in odvetnikom omogočila, da se z njim bolje seznani, zato ga bodo izvajali bolj in učinkoviteje.

3.1.2. Razširitev opredelitve čezmejnih zadev

Uredba se zdaj uporablja samo za spore, v katerih ima vsaj ena od strank stalno ali običajno prebivališče v državi članici, ki ni država članica, v kateri pred sodiščem poteka postopek. Vendar so spori, v katerih imata obe stranki stalno prebivališče v isti državi ter v katerih je prisoten pomemben čezmejni element in bi zato lahko imeli stranki koristi od evropskega poenostavljenega postopka, izvzeti s področja uporabe uredbe. Primeri so naslednji:

- **kraj izvajanja pogodbe** je v drugi državi članici, na primer najemna pogodba za počitniško nepremičnino v drugi državi članici, ali
- **kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka**, je v drugi državi članici, na primer, če sta stranki vpleteni v avtomobilsko nesrečo na obmejnem območju druge države članice, ali
- **sodbo je treba izvršiti** v drugi državi članici, na primer, če je treba sodbo izvršiti na plačo tožene stranke, ki jo ta prejema v drugi državi članici.

Zlasti če lahko tožeča stranka v skladu z Uredbo [(ES) št. 44/2001]/[(EU) št. 1215/2012] izbira med pristojnostjo sodišč države članice, kjer imata stalno prebivališče obe stranki, in pristojnostjo države članice, kjer se na primer izvaja pogodba ali kjer je prišlo do škodnega dogodka, dejanska odločitev za sodišča v državi članici, kjer stranki prebivata, tožeče stranke ne sme prikrajšati za možnost uporabe evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, ki bi ji bil sicer na voljo.

Poleg tega sedanja omejitev izključuje vloge, ki bi jih v okviru evropskega postopka v sporih majhne vrednosti pri sodiščih držav članic EU vložili državljani tretjih držav ali bi bile vložene proti njim, medtem ko v Evropi ni posebnih nacionalnih postopkov za državljane zadevne države ali za državljane EU.

Sprememba bi zagotovila razpoložljivost evropskega postopka v sporih majhne vrednosti v vseh zadevah s čezmejnim elementom, vključno s tistimi, v katere so vpletene tretje države. To bi omogočilo poenostavitev ter zmanjšanje stroškov in skrajšanje trajanja reševanja sporov za tiste državljane, ki bi lahko izkoristili evropski poenostavljeni postopek (na primer, če bi bilo treba strokovnjake zaslišati v državi članici, kjer se je izvajala pogodba ali kjer je prišlo do škodnega dogodka). Podobno bi se sodba, izdana na podlagi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, lažje izvršila v drugi državi članici, kjer je postopek, v katerem je bila izdana določena sodba, tudi dobro znan in zaupanja vreden.

Ker so sodišča v skladu s členom 4(3) uredbe pooblaščen, da proučijo, ali so pogoji za pristojnost na podlagi uredbe izpolnjeni, je tveganje zlorabe s strani tožeče stranke minimalno.

3.1.3. Izboljšanje uporabe elektronskih komunikacijskih sredstev, tudi za vročanje določenih listin

Velik delež komunikacije med strankami in sodišči bi se načeloma lahko izvedel po elektronski poti, kar bi prihranilo čas in stroške postopka v čezmejnih zadevah, zlasti tistih, kjer gre za velike razdalje. Začetno vlogo je že mogoče vložiti po elektronski poti, če države članice ta način sprejemajo. Vendar pa uredba za primere, ko je treba strankam listine vročiti med postopkom¹⁰, določa vročitev po pošti s potrdilom o prejemu kot primarni način vročanja. Drugi načini vročanja se lahko uporabljajo le, če vročitev po pošti ni mogoča.

Kljub temu je več držav članic že uvedlo vročitev v elektronski obliki. S predlogom bosta vročitev po pošti in vročitev v elektronski obliki postali enakovredni, zato bodo lahko države članice zagotovile, da bodo ta elektronska sredstva na voljo strankam, ki uporabljajo evropski postopek v sporih majhne vrednosti. Poenostavitev ter prihranek časa in stroškov je mogoče doseči le pri reševanju sporov v državah članicah, ki bodo uvedle vročanje listin v elektronski obliki; pričakuje pa se, da se bo število držav članic, ki izkoriščajo ta tehnološki napredek, še naprej povečevalo.

Za druge, manj pomembne primere komunikacije med strankami in sodišči bo predlog uvedel obveznost uporabe elektronskih komunikacijskih sredstev, ki bodo predmet dogovora med strankami.

3.1.4. Naložitev obveznosti sodiščem, da pri izvajanju glavnih obravnav in dokazov uporabljajo videokonference, telekonference in druga sredstva za komuniciranje na daljavo

Evropski postopek v sporih majhne vrednosti je v osnovi pisni postopek. Vendar lahko sodišče v izrednih okoliščinah, ko je za izdajo sodbe potrebna glavna obravnava ali zaslišanje strokovnjaka ali priče, organizira takšno obravnavo. Glavne obravnave se lahko izvedejo v obliki videokonference ali z drugimi sredstvi za komuniciranje na daljavo. V praksi pa se glavne obravnave redno organizirajo in pogosto zahtevajo fizično prisotnost strank, ki imajo zato večje potne stroške in porabijo več časa.

Sprememba bi najprej odločneje poudarila izjemen značaj glavnih obravnav v okviru tega poenostavljenega postopka. Poleg tega bi sodiščem naložila dolžnost, da pri izvedbi glavnih obravnav vedno uporabljajo sredstva za komuniciranje na daljavo, kot sta videokonferenca in telekonferenca. Da bi se zaščitile pravice strank, bo uvedena izjema za stranke, ki bodo izrecno zahtevale svojo prisotnost na sodišču.

Ta sprememba bi lahko od držav članic zahtevala, da svoja sodišča opremijo z ustrezno komunikacijsko tehnologijo, če tega še niso storile. Tehnološke možnosti, ki so na voljo državam članicam, se razlikujejo in vključujejo stroškovno učinkovit dostop do interneta.

3.1.5. Določitev najvišjega dovoljenega zneska sodnih taks, ki se zaračunajo za postopek

Sodne takse se zaračunajo vnaprej ob vložitvi vloge. Če te sodne takse presegajo 10 % vrednosti zahtevka, se štejejo za nesorazmerne. Takšne takse lahko tožeče stranke odvrnejo od uveljavljanja zahtevkov. Veliko držav članic je uvedlo minimalne takse za preprečitev neresnih ali nepoštenih sodnih postopkov. Povprečna minimalna sodna taksa znaša 34 EUR.

Predlagana določba ne bo uskladila sodnih taks v državah članicah. Namesto tega bo določila najvišjo omejitev za sodne takse za vloge na podlagi uredbe, ki se bo izračunala kot odstotek

¹⁰ Obveznost uporabe poštnih storitev vpliva na naslednje tri stopnje postopka: vročitev zahtevka toženi stranki, vročitev sodbe tožeči stranki in vročitev sodbe toženi stranki. V sedanjem besedilu uredbe ni jasno določeno, ali je treba vročiti tudi vabilo na glavno obravnavo. Kljub temu v mnogih državah članicah v praksi vsa komunikacija med strankami in sodišči poteka po pošti.

vrednosti zahtevka, na podlagi katerega se bo za sodne takse, ki bodo ta odstotek presegale, štelo, da so nesorazmerne z vrednostjo zahtevka in zato ovirajo dostop do sodnega varstva tožečih strank z zahtevki majhne vrednosti. Določitev najvišje omejitve za sodne takse za evropski postopek v sporih majhne vrednosti bo zmanjšala stroške v tistih državah članicah, kjer so takse nesorazmerne z vrednostjo takšnih zahtevkov. To pa bi povečalo privlačnost postopka za tožeče stranke.

Poleg tega ukrep državam članicam omogoča, da ohranijo določeno minimalno sodno takso, ki pa ne sme preprečevati dostopa do sodnega varstva v primerih zahtevkov manjše vrednosti. Ukrep je sorazmeren glede na posebni značaj čezmejnih sporov, ki v nasprotju z domačimi spori običajno pomenijo dodatne stroške za tožečo stranko, kot so stroški prevajanja ter, če se organizirajo glavne obravnave, potni stroški in stroški tolmačenja.

3.1.6. Določitev obveznosti držav članic, da uvedejo sredstva za plačilo sodnih taks prek spleta

Načini plačila sodnih taks se med državami članicami razlikujejo. Zlasti če je plačilo z gotovino ali kolki edini sprejemljivi način plačila, morajo stranke kriti potne stroške ali najeti odvetnika v državi članici, v kateri je zadevno sodišče, kar jih lahko odvrne od uveljavljanja zahtevkov. Podobne težave se pojavijo, če je sprejemljivo samo plačilo s čeki, ki v številnih državah članicah niso v splošni uporabi, ali pa plačilo prek odvetnikov.

Cilj predloga je državam članicam naložiti obveznost, da uvedejo sredstva za plačila na daljavo, in sicer vsaj bančna nakazila in spletne plačilne sisteme za plačevanje s kreditno ali debetno kartico. S tem se bo splošna učinkovitost pravosodnega sistema verjetno povečala, saj bodo stranke porabile manj časa in prihranile pri stroških.

3.1.7. Omejitev zahteve po prevajanju potrdila v zvezi s sodbo iz obrazca D na zgolj vsebino sodbe

Na stopnji izvršbe sodbe mora stranka, ki zahteva izvršbo, zagotoviti, da usposobljen prevajalec prevede potrdilo v zvezi s sodbo na obrazcu D v jezike države članice izvršbe. Le nekaj držav članic sprejema obrazec D v drugih jezikih, ki niso njihov uradni jezik.

Obveznost prevajanja obrazca D nalaga nepotrebne stroške, saj bi moral biti obvezen le prevod točke 4.3 obrazca (Vsebina sodbe), kajti ostala polja so že na voljo v vseh jezikih. Vendar pa prevajalci pogosto zaračunajo za prevod celotnega obrazca. Stranko, ki si prizadeva za izvršbo sodbe, lahko takšni nepotrebni stroški skupaj z drugimi stroški odvrnejo od uveljavljanja zahtevka ali izvršbe.

S spremembo bo zahteva po prevajanju omejena na vsebino sodbe v točki 4.3 obrazca D.

3.1.8. Naložitev obveznosti državam članicam glede obveščanja o sodnih taksah, načinih plačila sodnih taks in razpoložljivosti pomoči pri izpolnjevanju obrazcev

Čeprav se za namene dajanja informacij na voljo javnosti od držav članic zdaj zahteva, da Komisijo obveščajo o pristojnih sodiščih, sprejemljivih načinih sporočanja, dopustnosti pravnih sredstev, sprejemljivih jezikih za izvršbo in organih, pristojnih za izvršbo (člen 25), informacije o sodnih taksah in načinih plačila sodnih taks zdaj niso na voljo. Obveznost sodelovanja med državami članicami pri obveščanju javnosti o stroških (člen 24) ni izboljšala preglednosti teh elementov. Poleg tega obveznost držav članic, da zagotovijo praktično pomoč pri izpolnjevanju obrazcev (člen 11), v veliko primerih ni bila izpolnjena.

Z naložitvijo obveznosti državam članicam, da obveščajo Komisijo o sodnih taksah, načinih plačila za evropski postopek v sporih majhne vrednosti in o razpoložljivosti praktične pomoči strankam, ter z naložitvijo obveznosti Komisiji, da takšne informacije zagotovi javnosti, bi se izboljšala preglednost in nenazadnje dostop do sodnega varstva.

3.2. Druge tehnične spremembe

Več določb Uredbe (ES) št. 861/2007 je mogoče izboljšati ob upoštevanju najnovejšega razvoja dogodkov, kot sta začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe in sodna praksa Sodišča Evropske unije.

Prvič, člena 26 in 27 uredbe je treba uskladiti z novim postopkom v zvezi z delegiranimi akti iz člena 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Drugič, pojasniti je treba člen 18 uredbe, da se preprečijo težave v praksi, podobne tistim, ki so bile izpostavljene v nedavnem predlogu za sprejetje predhodne odločbe, ki je bil predložen Sodišču in v katerem je bilo Sodišče pozvano, naj razloži podobno določbo v okviru Uredbe (ES) št. 1896/2006¹¹. Ista pravica do ponovne proučitve je oblikovana nekoliko drugače, vendar jasneje, v Uredbi (ES) št. 4/2009 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v preživninskih zadevah. Nobenega razloga ni, zakaj so te določbe o ponovni proučitvi, ki imajo povsem enak namen, v različnih evropskih predpisih oblikovane drugače. Cilj predlagane revizije je pojasniti pravico do vložitve zahtevka za ponovno proučitev na način, ki je v skladu z Uredbo št. 4/2009.

3.3. Pravna podlaga

Uredba (ES) št. 861/2007 je bila sprejeta v skladu s členom 61(c) PES, ki določa, da mora Svet sprejeti ukrepe na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah, in členom 67(1) PES, v katerem je opredeljen zakonodajni postopek, ki ga je treba uporabiti. Po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe vsaka revizija Uredbe (ES) št. 861/2007 temelji na členu 81(2)(a), (c) in (f) PDEU.

3.4. Subsidiarnost in sorazmernost

Potreba po ukrepanju EU je bila priznana že leta 2007, ko je bila sprejeta Uredba (ES) št. 861/2007. Reševanje tega vprašanja ima nadnacionalne vidike, ki jih države članice same ne morejo zadovoljivo odpraviti s svojimi ukrepi. Ciljev okrepitve zaupanja potrošnikov in podjetij, zlasti malih in srednjih podjetij, v čezmejno trgovino ter okrepitve možnosti dostopa do sodnega varstva v čezmejnih sporih ni mogoče doseči brez spremembe Uredbe (ES) št. 861/2007, da bi bolje upoštevala razvoj od leta 2007 in sporočene pomanjkljivosti v zvezi z njenim izvajanjem.

Nacionalni poenostavljeni postopki, če sploh obstajajo, so zelo raznoliki v smislu zgornje meje vrednosti zahtevka in dosežene poenostavitve postopka. Brez enotnih vseevropskih standardov glede postopkov bi dodatna zapletenost in stroški uveljavljanja čezmejnih zahtevkov zaradi neseznanjenosti strank s tujim procesnim pravom, potrebe po prevajanju in tolmačenju ter potrebe po potovanju na glavne obravnave še povečali nesorazmerne stroške in trajanje reševanja čezmejnih sporov v primerjavi z domačimi spori. Izkrivljanje konkurence na notranjem trgu zaradi neravnovesja glede delovanja procesnih sredstev, ki so na voljo tožečim strankam ali upnikom v različnih državah članicah, povzroča potrebo po ukrepanju EU, ki zagotavlja enake pogoje za upnike in dolžnike v vsej Evropski uniji. Na primer, če revizija ne bo izvedena, bo veliko malih in srednjih podjetij, ki so v čezmejnem sporu, zaradi sedanje zgornje meje vrednosti zahtevka ostalo brez dostopa do poenostavljenega in enotnega sodnega postopka v vseh državah članicah. Podobno brez vseevropske omejitve nesorazmernih sodnih taks in možnosti, da se sodne takse v vseh državah članicah EU plačajo prek sredstev za plačevanje na daljavo, veliko upnikov ne bi imelo dostopa do sodišč.

¹¹ Glej zadevo C-119/13, Eco-cosmetics GmbH & Co.KG proti Virginie Laetitia Barbara Dupuy, zadevo C-120/13, Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H. proti Tetyani Bonchuk in zadevo C-121/13, Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft proti Xceed Holding Ltd.

Poleg tega bi ukrepanje na ravni EU prineslo očitne koristi v primerjavi z ukrepanjem držav članic v smislu učinkovitosti, saj bo spremenjena uredba uvedla enotne procesne možnosti za vse čezmejne ukrepe, ki spadajo na njeno področje uporabe, ne glede na to, kje v EU se nahaja sodišče, pred katerim poteka postopek. Ta revizija bo izboljšala dostop do sodnega varstva predvsem za velik delež zahtevkov malih in srednjih podjetij, katerih vrednost je majhna in ki zdaj ne spadajo na področje uporabe uredbe, ter za potrošnike in mala in srednja podjetja s čezmejnimi spori, ki niso zajeti v sedanji opredelitvi v uredbi. Poleg tega bo zaradi revizije postopek postal učinkovitejši za vse zahtevke, ki spadajo na področje njegove uporabe, saj bodo na voljo enotna procesna pravila, ki bodo nadalje poenostavila sodne postopke v čezmejnih sporih in zmanjšala njihove stroške. Boljši dostop do učinkovitih sodnih postopkov za več upnikov, katerih zahtevki so majhne vrednosti, bo sprostil pretok kapitala, kar bo prispevalo k okrepitvi zaupanja v čezmejno trgovino in izboljšanju delovanja notranjega trga.

Revizija bo tudi nadalje poenostavila izvrševanje sodb, zlasti za zahtevke nad sedanjo zgornjo mejo vrednosti zahtevka, ter okrepila zaupanje med sodišči in organi, pristojnimi za izvršbo, ki bi se seznanili z evropskim postopkom v sporih majhne vrednosti.

3.5. Temeljne pravice

Kot je podrobno opisano v oceni učinka, ki je priložena temu predlogu, in v skladu s strategijo za učinkovito izvajanje Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, vsi elementi reforme upoštevajo pravice, določene v Listini o temeljnih pravicah.

Pravica do nepristranskega sodišča (člen 47(2) Listine) je zagotovljena, saj se bo zaradi spremembe izboljšal dostop do sodnega varstva za zahtevke majhne vrednosti v vseh čezmejnih zadevah. Poleg tega so vzpostavljena procesna jamstva za zagotovitev, da večja poenostavljenost postopka, dosežena s predlaganimi spremembami, ne bo negativno vplivala na pravice strank. Tako se bo vročitev v elektronski obliki s potrdilom o prejemu uporabljala le v dogovoru s strankami; za stranke, ki bodo želele biti prisotne na sodišču, se bo vedno uporabljala izjema od obveznega zaslišanja prek videokonference ali telekonference; za zahtevke nad 2 000 EUR pa sodišča ne bodo smela zavrniti izvedbe glavne obravnave s sredstvi za komuniciranje na daljavo, če bo to zahtevala vsaj ena stranka.

3.6. Proračunske posledice

Edina posledica za proračun Evropske unije, ki izhaja iz predlagane uredbe, so enkratni stroški za pripravo poročila 5 let po začetku uporabe te uredbe.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti ter Uredbe (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 81 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta¹³ je uvedla evropski postopek v sporih majhne vrednosti. Uporablja se za sporne in nesporne zahtevke v čezmejnih civilnih in gospodarskih zadevah, ki ne presegajo 2 000 EUR. Zagotavlja tudi, da so sodbe, izdane v okviru tega postopka, izvršljive brez vmesnih postopkov, zlasti brez potrebe po potrditvi izvršljivosti v državi članici izvršbe (odprava eksekviture). Splošni cilj uredbe je bil izboljšati dostop do sodnega varstva za potrošnike in podjetja, in sicer z zmanjšanjem stroškov in pospešitvijo civilnega postopka v zvezi z zahtevki, ki spadajo na njeno področje uporabe.
- (2) Uredba (ES) št. 861/2007 od Komisije zahteva, da do 1. januarja 2014 predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru podrobno poročilo o pregledu delovanja evropskega postopka v sporih majhne vrednosti ter o meji vrednosti zahtevka, ki se lahko uveljavlja v okviru navedenega postopka.
- (3) Komisija je v svojem poročilu¹⁴ o uporabi Uredbe (ES) št. 861/2007 opredelila ovire, ki potrošnikom in podjetjem, zlasti malim in srednjim podjetjem, preprečujejo, da bi v celoti izkoristili evropski postopek v sporih majhne vrednosti. Poročilo med drugim kaže, da nizka zgornja meja vrednosti zahtevka iz sedanje uredbe mnogim potencialnim tožečim strankam, ki so v čezmejnem sporu, preprečuje uporabo poenostavljenega postopka. Poleg tega bi bilo mogoče več elementov postopka nadalje poenostaviti, da bi se zmanjšali stroški in skrajšalo trajanje sodnih postopkov. Komisija v poročilu ugotavlja, da bi bilo mogoče te ovire najučinkoviteje odstraniti s spremembo uredbe.

¹² UL C , , str. .

¹³ Uredba (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti (UL L 199, 31.7.2007, str. 1).

¹⁴ UL C , , str.

- (4) Zagotoviti bi bilo treba, da lahko potrošniki v največji možni meri izkoristijo možnosti, ki jih prinaša enotni trg, in da pomanjkanje učinkovitih pravnih sredstev v sporih, v katerih je prisoten čezmejni element, ne omejuje njihovega zaupanja. Cilj izboljšav evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, ki so predlagane v tej uredbi, je potrošnikom zagotoviti učinkovita pravna sredstva in s tem prispevati k praktičnemu uveljavljanju njihovih pravic.
- (5) Zvišanje zgornje meje vrednosti zahtevka na 10 000 EUR bi koristilo zlasti malim in srednjim podjetjem, ki se zdaj ne odločajo za tožbe, ker so stroški sodnih postopkov v okviru nacionalnih rednih ali poenostavljenih postopkov nesorazmerni z vrednostjo zahtevkov in/ali ti postopki trajajo predolgo. Zvišanje zgornje meje vrednosti zahtevka bi izboljšalo dostop do učinkovitega in cenejšega sodnega varstva v čezmejnih sporih malih in srednjih podjetij. Boljši dostop do sodnega varstva bi okrepil zaupanje v čezmejne posle in prispeval k čim večjemu izkoriščanju možnosti, ki jih ponuja notranji trg.
- (6) Evropski postopek v sporih majhne vrednosti se uporablja za vse spore s čezmejnimi elementom. To vključuje zadeve, v katerih imata obe stranki stalno prebivališče v isti državi članici in se samo kraj izvajanja pogodbe, kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka, ali kraj izvršbe sodbe nahaja v drugi državi članici. Zlasti če lahko tožeča stranka v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 44/2001¹⁵ [Uredbo (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶] izbira med pristojnostjo sodišč države članice, kjer imata stalno prebivališče tožeča in tožena stranka, ter pristojnostjo sodišč države članice, kjer se izvaja pogodba ali kjer je prišlo do škodnega dogodka, dejanska odločitev za sodišča v državi članici, kjer stranki prebivata, tožeče stranke ne bi smela prikrajšati za možnost uporabe evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, ki bi ji bil sicer na voljo. Poleg tega bi moral biti evropski postopek v sporih majhne vrednosti na voljo tudi v pravadah, ki jih pri sodiščih držav članic EU začnejo državljani tretjih držav ali so začete proti njim.
- (7) To uredbo bi bilo treba uporabljati le v čezmejnih sporih, vendar nič ne bi smelo preprečiti državam članicam, da enake določbe uporabljajo tudi za povsem notranje postopke v zvezi s spori majhne vrednosti.
- (8) Evropski postopek v sporih majhne vrednosti bi bilo nadalje mogoče izboljšati tako, da se izkoristi tehnološki napredek na področju pravosodja, ki odpravlja odvrtilne dejavnike pri dostopu do sodnega varstva, to so geografska razdalja in njene posledice v smislu visokih stroškov in dolgotrajnosti postopkov.
- (9) Stranke in sodišča bi bilo treba še naprej spodbujati k uporabi sodobne komunikacijske tehnologije, da se nadalje skrajša trajanje postopka. Kjer je tehnologija v državah članicah že na voljo, bi bilo treba zagotoviti možnost, da se zahtevki za evropski postopek v sporih majhne vrednosti vložijo v elektronski obliki. Za listine, ki jih je treba vročiti strankam, bi morali biti elektronska vročitev in vročitev po pošti enakovredni, če je tehnologija v državi članici na voljo. Za vsa ostala pisna sporočila med strankami in sodišči bi morala imeti elektronska pot prednost pred pošiljanjem po pošti. V vseh primerih bi morale imeti stranke možnost izbire med elektronsko potjo in bolj tradicionalnimi sredstvi za vložitev zahtevkov, vročitev ali komuniciranje.

¹⁵ Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 12, 16.1.2001, str. 1).

¹⁶ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

- (10) Sodišče, ki izda sodbo, bi moralo to vročiti tožeči in toženi stranki v skladu z metodami, določenimi v tej uredbi.
- (11) Evropski postopek v sporih majhne vrednosti je v osnovi pisni postopek. Vendar se lahko izjemoma izvede glavna obravnava, če sodbe ni mogoče izdati na podlagi pisnih dokazov, ki sta jih predložili stranki. Poleg tega bi morala biti zaradi zaščite procesnih pravic strank glavna obravnava vedno organizirana na zahtevo vsaj ene od strank, če vrednost zahtevka presega 2 000 EUR. Prav tako bi si morala sodišča prizadevati za poravnavo med strankama, zato bi morala v primerih, ko stranki izrazita pripravljenost za sodno poravnavo, v ta namen organizirati glavno obravnavo.
- (12) Glavne obravnave in izvajanje dokazov prek zaslišanj prič, strokovnjakov ali strank bi bilo treba izvajati z uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo. To ne bi smelo vplivati na pravico strank v postopku, da so med glavno obravnavo prisotne na sodišču. V okviru glavnih obravnav in izvajanja dokazov bi morale države članice uporabljati sodobna sredstva za komuniciranje na daljavo, ki strankam omogočajo, da se zaslišanja udeležijo, ne da bi morale potovati na sodišče. Če ima oseba, ki jo je treba zaslišati, stalno prebivališče v državi članici, ki ni država članica, v kateri pred sodiščem poteka postopek, bi bilo treba glavno obravnavo organizirati v skladu s pravili iz Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001¹⁷. Če ima stranka, ki jo je treba zaslišati, stalno prebivališče v državi članici, v kateri se nahaja pristojno sodišče, ali v tretji državi, se lahko glavna obravnava izvede prek videokonference, telekonference ali s pomočjo druge tehnologije za komuniciranje na daljavo v skladu z nacionalno zakonodajo. Stranka bi morala vedno imeti pravico do prisotnosti na glavni obravnavi na sodišču, če to zahteva. Sodišče bi moralo uporabiti najpreprostejši in najcenejši način izvajanja dokazov.
- (13) Morebitni stroški sodnega postopka lahko vplivajo na odločitev tožeče stranke glede vložitve tožbe. Od teh stroškov lahko zlasti sodne takse odvrnejo tožeče stranke od vložitve tožbe, predvsem v tistih državah članicah, kjer so sodne takse nesorazmerne. Sodne takse bi morale biti sorazmerne z vrednostjo zahtevka, da se zagotovi dostop do sodnega varstva v čezmejnih sporih majhne vrednosti. Cilj te uredbe ni uskladitev sodnih taks; namesto tega uvaja najvišjo zgornjo mejo za sodne takse, ki bo velikemu deležu tožečih strank omogočila dostop do postopka, hkrati pa bo državam članicam omogočala, da po lastni presoji izberejo metodo izračuna in višino sodnih taks.
- (14) Zaradi plačila sodnih taks se od tožeče stranke ne bi smelo zahtevati, da v ta namen potuje ali najame odvetnika. Zato bi morala vsa sodišča, pristojna za evropski postopek v sporih majhne vrednosti, sprejemati vsaj bančna nakazila in plačila prek spletnih sistemov za plačevanje s kreditno ali debetno kartico.
- (15) Zagotoviti je treba, da so informacije o sodnih taksah in načinih plačila ter ustreznih organih ali organizacijah v državi članici, pristojnih za praktično pomoč, bolj pregledne in enostavno dostopne na internetu. Države članice bi morale te informacije predložiti Komisiji, ta pa bi morala zagotoviti, da se javno objavijo in široko razširijo.
- (16) V Uredbi (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸ bi bilo treba pojasniti, da bi moral biti v sporu, ki spada na področje uporabe evropskega postopka v sporih majhne

¹⁷ Uredba Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah (UL L 174, 27.6.2001, str. 1).

¹⁸ Uredba (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog (UL L 399, 30.12.2006, str. 1).

vrednosti, ta postopek na voljo tudi stranki v postopku za evropski plačilni nalog, ki je vložila ugovor zoper evropski plačilni nalog.

- (17) Za izboljšanje zaščite tožene stranke bi morali standardni obrazci iz prilog I, II, III in IV Uredbe (ES) št. 861/2007 vsebovati informacije o posledicah za toženo stranko, če ta ne ugovarja zahtevku ali se ne udeleži obravnave na sodišču, zlasti o možnosti za izdajo ali izvršbo sodbe proti njej in o možnosti, da se ji naloži plačilo stroškov, povezanih s sodnim postopkom. Informacije iz prilog bi morale odražati spremembe iz te uredbe, na primer tiste, ki so namenjene lažji uporabi sredstev za komuniciranje na daljavo med sodišči in strankami.
- (18) V zvezi s spremembami prilog I, II, III in IV te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Predvsem je pomembno, da Komisija med pripravami izvede ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (19) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, [sta Združeno kraljestvo in Irska predložila uradno obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe] / [Združeno kraljestvo in Irska brez poseganja v člen 4 navedenega protokola ne sodelujeta pri sprejetju te uredbe, ki zato zanju ni zavezujoča niti se zanju ne uporablja].
- (20) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanju ni zavezujoča niti se zanju ne uporablja.
- (21) Uredbi (ES) št. 861/2007 in št. 1896/2006 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –
- SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:**

Člen 1

Uredba (ES) št. 861/2007 se spremeni:

- (1) Člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, ne glede na vrsto sodišča, kjer vrednost zahtevka brez vseh obresti, stroškov in izdatkov ne presega 10 000 EUR v času, ko pristojno sodišče prejme obrazec zahtevka. Ne uporablja se zlasti za davčne, carinske ali upravne zadeve ali odgovornost države za dejanja in opustitve dejanj pri izvajanju javne oblasti („*acta iure imperii*“).
2. Ta uredba se ne uporablja, kadar so, v času, ko pristojno sodišče prejme obrazec zahtevka, vsi naslednji elementi, če so pomembni, v isti državi članici:
 - (a) stalno ali običajno prebivališče strank;
 - (b) kraj izvajanja pogodbe;

- (c) kraj, kjer so nastala dejstva, na katerih temelji zahtevek;
- (d) kraj izvršbe sodbe;
- (e) pristojno sodišče.

Stalno prebivališče se določi v skladu s [členoma 59 in 60 Uredbe (ES) št. 44/2001] / [členoma 62 in 63 Uredbe (EU) št. 1215/2012].

3. Ta uredba se ne uporablja za zadeve v zvezi:

- (a) s statusom ali pravno sposobnostjo fizičnih oseb;
- (b) s premoženjskimi pravicami iz zakonske zveze, oporokami in dedovanji ter prežिवninskimi obveznostmi;
- (c) s stečajem, postopki v zvezi z likvidacijo plačilno nesposobnih družb ali drugih pravnih oseb, postopki prisilne poravnave in podobnimi postopki;
- (d) s socialno varnostjo;
- (e) z arbitražo;
- (f) z delovnim pravom;
- (g) z najemom ali zakupom nepremičnine, razen tožb z denarnimi zahtevki; ali
- (h) s kršitvami zasebnosti in osebnostnih pravic, vključno z obrekovanjem.

4. V tej uredbi izraz „država članica“ pomeni vse države članice z izjemo Danske.“

(2) Člen 3 se črta.

(3) Člen 4 se nadomesti z naslednjim:

(a) V odstavku 4 se v drugem pododstavku doda naslednji stavek:

„Sodišče tožečo stranko obvesti, da je bila vloga zavržena.“

(b) Odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Države članice zagotovijo, da je standardni obrazec zahtevka A na voljo v papirni obliki pri vseh sodiščih, pri katerih se lahko začne evropski postopek v sporih majhne vrednosti, ter v elektronski obliki na spletnih mestih navedenih sodišč ali ustreznega osrednjega organa.“

(4) V členu 5 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Evropski postopek v sporih majhne vrednosti je pisni postopek. Sodišče izvede glavno obravnavo, če meni, da sodbe ni mogoče izdati na podlagi pisnih dokazov, ki sta jih predložili stranki, ali če stranka to zahteva. Sodišče lahko tako zahtevo zavrne, če meni, da z vidika okoliščin zadeve glavna obravnavo ni potrebna za pošteno vodenje postopka. Razlogi za zavrnitev se pisno utemeljijo. Zavrnitvi ni možno ugovarjati ločeno od izpodbijanja same sodbe.

Sodišče zahteve za glavno obravnavo ne sme zavrniti, če:

- (a) vrednost zahtevka presega 2 000 EUR ali
- (b) obe stranki izrazita pripravljenost za sodno poravnavo in v ta namen zahtevata glavno obravnavo.“

- (5) Člen 8 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 8

Glavna obravnava

1. Glavna obravnava se izvede z videokonferenco, telekonferenco ali drugo ustrezno tehnologijo za komuniciranje na daljavo v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1206/2001, če ima stranka, ki jo je treba zaslišati, stalno prebivališče v državi članici, ki ni država članica, v kateri je pristojno sodišče.
 2. Stranka ima vedno pravico do nastopa pred sodiščem in pravico do izjave, če to zahteva.“
- (6) Člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Izvajanje dokazov

1. Sodišče določi načine izvajanja dokazov in obseg dokazov, ki so potrebni za sodbo v okviru pravil, ki se uporabljajo za dopustnost dokazov. Sodišče lahko dopusti izvajanje dokazov s pisnimi izjavami prič, strokovnjakov ali strank. Kadar je treba pri izvajanju dokazov zaslišati določeno osebo, se glavna obravnava izvede v skladu s pogoji iz člena 8.
 2. Sodišče lahko dopusti izvajanje dokazov izvedencev ali zaslišanje prič le, če sodbe ni mogoče izdati na podlagi dokazov, ki sta jih predložili stranki.
 3. Sodišče izbere najpreprostejši in najmanj obremenilen način izvajanja dokazov.“
- (7) Člen 11 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 11

Pomoč strankam

1. Države članice zagotovijo, da stranke lahko dobijo praktično pomoč pri izpolnjevanju obrazcev. Takšna pomoč je na voljo zlasti pri ugotavljanju, ali se postopek lahko uporabi za reševanje zadevnega spora, ter pri določanju pristojnega sodišča, izračunu zapadlih obresti in določitvi dokumentov, ki jih je treba priložiti.
 2. Države članice zagotovijo, da so informacije o organih ali organizacijah, pristojnih za praktično pomoč v skladu z odstavkom 1, na voljo v papirni obliki pri vseh sodiščih, pri katerih se lahko začne evropski postopek v sporih majhne vrednosti, in v elektronski obliki na spletnih mestih navedenih sodišč ali ustreznega osrednjega organa.“
- (8) Člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

Vročitev listin in drugih sporočil med strankami in sodiščem

1. Listine iz členov 5(2) in 7(2) se vročajo s poštnimi storitvami ali v elektronski obliki s potrdilom o prejemu, vključno z datumom prejema. Listine se vročajo v elektronski obliki le stranki, ki se je vnaprej izrecno strinjala, da se ji lahko listine vročajo v elektronski obliki. Vročitev v elektronski obliki se lahko potrdi z avtomatično potrditvijo dostave.
 2. Vsa pisna sporočila med sodiščem in strankami, ki niso navedena v odstavku 1, se pošiljajo v elektronski obliki s potrdilom o prejemu, če je tak način pošiljanja sprejemljiv v postopkih v skladu z nacionalno zakonodajo in samo če se stranka strinja s takšnim načinom sporočanja.
 3. Če listin ni možno vročiti v skladu z odstavkom 1, se lahko vročitev izvede z enim izmed načinov, določenih v členu 13 ali 14 Uredbe (ES) št. 1896/2006. Če sporočanje v skladu z odstavkom 2 ni možno, se lahko uporabi kateri koli drug način sporočanja, sprejemljiv v skladu z nacionalno zakonodajo.“
- (9) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 15a

Sodne takse in načini plačila

1. Sodna taksa, ki se zaračuna za evropski postopek v sporih majhne vrednosti, ne presega 10 % vrednosti zahtevka brez vseh obresti, stroškov in izdatkov. Če države članice zaračunavajo minimalno sodno takso za evropski postopek v sporih majhne vrednosti, navedena taksa v času, ko pristojno sodišče prejme obrazec zahtevka, ne sme presegati 35 EUR.
 2. Države članice zagotovijo, da lahko stranke sodne takse plačajo z uporabo sredstev za plačila na daljavo, vključno z bančnimi nakazili in spletnim plačilnim sistemom za plačevanje s kreditno ali debetno kartico.“
- (10) V členu 17 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Člena 15a in 16 se uporabljata za vsa pravna sredstva.“

- (11) Člen 18 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 18

Minimalni standardi za preskus sodbe

1. Tožena stranka, ki se ni spustila v postopek, ima pravico zahtevati preskus sodbe, izdane v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti pred pristojnim sodiščem države članice, ki je izdalo sodbo, če:
 - (a) obrazec zahtevka toženi stranki ni bil vročen pravočasno in na način, ki bi ji omogočil pripravo obrambe; ali

- (b) je bilo toženi stranki brez njene krivde preprečeno izpodbijanje zahtevka zaradi višje sile ali izrednih okoliščin;

razen če tožena stranka ni izpodbijala sodbe, čeprav je imela to možnost.

2. Rok za vložitev zahteve za preskus je 30 dni. Teči začne od dneva, ko je bila tožena stranka dejansko seznanjena z vsebino sodbe in je bila sposobna ukrepati, vendar najpozneje od dneva prvega izvršilnega ukrepa, zaradi katerega njeno premoženje v celoti ali delno postane nerazpoložljivo. Ta rok se ne sme podaljšati zaradi oddaljenosti.
3. Če sodišče zavrne zahtevo za preskus iz odstavka 1, ker za to ni podan noben od tam navedenih razlogov, ostane sodba v veljavi.

Če sodišče odloči, da je preskus utemeljen iz enega od razlogov iz odstavka 1, je sodba v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti nična. Vendar upnik ne izgubi pravic, ki izhajajo iz pretrganja prekluzivnih ali zastaralnih rokov.“

- (12) V členu 21 se odstavek 2(b) nadomesti z naslednjim:

„(b) kopijo obrazca iz člena 20(2) in, kjer je to potrebno, prevoda vsebine sodbe iz točke 4.3 obrazca, v uradni jezik države članice izvršbe ali, če je v tej državi članici več uradnih jezikov, v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov sodnega postopka v kraju, kjer se zahteva izvršba, v skladu z zakonodajo te države članice, ali v drug jezik, ki ga je država članica izvršbe označila za sprejemljivega. Vsaka država članica navede vsaj en uradni jezik ali uradne jezike institucij Evropske unije, ki niso njeni uradni jeziki, a jih lahko sprejme za evropski postopek v sporih majhne vrednosti. Vsebino sodbe v točki 4.3 obrazca prevede oseba, ki je v eni od držav članic usposobljena za prevajanje.“

- (13) Člen 25 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25

Informacije v zvezi s pristojnostjo, načini sporočanja, pravnimi sredstvi, sodnimi taksami, načini plačila in preskusom

1. Države članice Komisiji najpozneje do [6 mesecev od začetka veljavnosti uredbe] sporočijo:
- (a) katera sodišča so pristojna za izdajanje sodb v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti;
 - (b) kateri načini sporočanja so sprejemljivi za namene evropskega postopka v sporih majhne vrednosti in dostopni sodiščem v skladu s členom 4(1);
 - (c) kolikšen je znesek sodnih taks za evropski postopek v sporih majhne vrednosti ali kakšne so metode izračuna taks ter kateri načini plačila so sprejemljivi za plačilo sodnih taks v skladu s členom 15a;
 - (d) kateri organi ali organizacije so pristojni za zagotavljanje praktične pomoči v skladu s členom 11;
 - (e) ali so po njihovem procesnem pravu dopustna pravna sredstva v skladu s členom 17, v kakšnem roku se lahko vložijo ta pravna sredstva in pri katerem sodišču se lahko vložijo;
 - (f) v katerih postopkih se lahko vloži zahtevek za preskus iz člena 18;

- (g) kateri jeziki so sprejemljivi v skladu s členom 21(2)(b); ter
- (h) kateri organi so pristojni za izvršbo in kateri organi so pristojni na področju uporabe člena 23.

Države članice obvestijo Komisijo o vseh naknadnih spremembah teh informacij.

- 2. Komisija informacije, sporočene v skladu z odstavkom 1, objavi na kakršen koli primeren način, na primer z objavo na internetu.“
- (14) Člen 26 se nadomesti z naslednjim:

*„Člen 26
Spremembe prilog*

- 1. Komisija je v zvezi s spremembami prilog I, II, III in IV pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 27.“
- (15) Člen 27 se nadomesti z naslednjim:

*„Člen 27
Izvajanje pooblastila*

- 1. Komisija se pooblasti za sprejemanje delegiranih aktov pod pogoji iz tega člena.
- 2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 26 se Komisiji podeli za nedoločen čas od [datuma začetka veljavnosti].
- 3. Pooblastilo iz člena 26 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne veljati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
- 4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o tem hkrati uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
- 5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 26, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet v dveh mesecih od dne, ko sta bila o navedenem aktu uradno obveščena, ne nasprotujeta ali če pred iztekom tega roka obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se ta rok podaljša za dva meseca.“
- (16) Člen 28 se nadomesti z naslednjim:

*„Člen 28
Pregled*

Komisija do [5 let od datuma začetka uporabe] Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o delovanju te uredbe. Temu poročilu se, če je primerno, priložijo zakonodajni predlogi.

V ta namen države članice Komisiji do istega datuma zagotovijo informacije v zvezi s številom vlog v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti ter številom zahtevkov za izvršbo sodb, izdanih v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti.“

Člen 2

Člen 17 Uredbe (ES) št. 1896/2006 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 17

Učinki vložitve ugovora

1. Če se ugovor vloži v roku iz člena 16(2), se postopek nadaljuje pred pristojnimi sodišči države članice izvora, razen če je tožeča stranka izrecno zahtevala, da se postopek v takem primeru zaključi. Postopek se nadaljuje v skladu s pravili:
 - (a) katerega koli veljavnega poenostavljenega postopka, zlasti postopka iz Uredbe (ES) št. 861/2007; ali
 - (b) običajnega civilnega postopka.Kadar je tožeča stranka vložila zahtevek s pomočjo postopka za evropski plačilni nalog, ne sme nič v okviru nacionalnega prava posegati v njen položaj v okviru nadaljnjih civilnih postopkov.
2. Prenos na običajni civilni postopek v smislu odstavka 1(a) in (b) ureja pravo države članice izvora.
3. Tožeča stranka se obvesti, ali je tožena stranka vložila ugovor, ter o vsakem prenosu na civilni postopek v smislu odstavka 1.“

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od [6 mesecev od datuma začetka veljavnosti uredbe].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

- 1.1. Naslov predloga/pobude
- 1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta predloga/pobude
- 1.4. Cilji
- 1.5. Utemeljitev predloga/pobude
- 1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic
- 1.7. Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila o spremljanju in poročanju
- 2.2. Upravljavski in kontrolni sistem
- 2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

- 3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice
- 3.2. Ocenjene posledice za odhodke
 - 3.2.1. *Povzetek ocenjenih posledic za odhodke*
 - 3.2.2. *Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje*
 - 3.2.3. *Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve*
 - 3.2.4. *Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*
 - 3.2.5. *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*
- 3.3. Ocenjene posledice za prihodke

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 861/2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti ter Uredbe (ES) št. 1896/2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog

1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB¹⁹

Naslov 33 – Pravosodje

1.3. Vrsta predloga/pobude

- ☐ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep**.
- ☐ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa**²⁰.
- Predlog/pobuda se nanaša na **podaljšanje obstoječega ukrepa**.
- ☐ Predlog/pobuda se nanaša **obstoječ ukrep, preusmerjen v nov ukrep**.

1.4. Cilji

1.4.1. Večletni strateški cilji Komisije, ki naj bi bili doseženi s predlogom/pobudo

Razvoj pravosodnega področja; pravosodje za rast

1.4.2. Posamezni cilji in zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

Posamezni cilj št.

Pravosodno sodelovanje v civilnih in gospodarskih zadevah

Zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

33 03

¹⁹

ABM: upravljanje po dejavnostih, ABB: oblikovanje proračuna po dejavnostih.

²⁰

Po členu 49(6)(a) oz. (b) finančne uredbe.

1.4.3. Pričakovani rezultati in posledice

Navedite, kakšne posledice naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Večja enostavnost, zmanjšanje stroškov in skrajšanje trajanja evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, boljši dostop do sodnega varstva za zahtevke majhne vrednosti

1.4.4. Kazalniki rezultatov in posledic

Navedite, s katerimi kazalniki se bo spremljalo izvajanje predloga/pobude.

[...]

Kazalniki za pregled učinkovitosti in uspešnosti so:

- povečanje števila primerov uporabe evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, in sicer tako v sporih v vrednosti manj kot 2 000 EUR kot tudi sporih v vrednosti med 2 000 EUR in 10 000 EUR – na podlagi informacij Evropske pravosodne mreže, raziskav Eurobarometra in mreže ECC-Net,
- zmanjšanje skupnih stroškov in skrajšanje časa postopka v posamezni zadevi, vključno s stroški prevajanja obrazca D – raziskave Eurobarometra, mreža ECC-Net,
- izboljšanje preglednosti informacij o sodnih taksah in načinih plačila ter praktični pomoči – raziskave Eurobarometra, mreža ECC-Net,
- zmanjšanje delovne obremenitve sodišč v posameznih zadevah z uporabo zadevnega postopka namesto nacionalnih rednih ali poenostavljenih postopkov – Evropska pravosodna mreža, intervjuji s sodniki iz več držav članic.

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno

Revizija Uredbe (ES) št. 861/2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti

1.5.2. Dodana vrednost ukrepanja EU

Potreba po ukrepanju EU je bila priznana že leta 2007, ko je bila sprejeta Uredba (ES) št. 861/2007. Glavni razlog za sedanje ukrepe je nadaljnje zmanjšanje nesorazmernih stroškov sodnih postopkov v čezmejnih sporih majhne vrednosti v EU. Države članice ne morejo doseči tega cilja, ker se nanaša na postopek, uveden z uredbo EU. Potrebni so ukrepi na ravni EU za nadaljnje izboljšanje in poenostavitev evropskega postopka ter zagotavljanje možnosti njegove uporabe v več zadevah s širitvijo njegovega področja uporabe in zvišanjem zgornje meje vrednosti zahtevka, kar bi koristilo potrošnikom ter malim in srednjem podjetjem.

1.5.3. Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

[...]

Postopek je kljub koristim, ki jih lahko prinese v smislu zmanjšanja stroškov in skrajšanja trajanja reševanja čezmejnih sporov, še vedno precej nepoznan in se več let po začetku uporabe uredbe še

vedno premalo uporablja. Evropski parlament je v svoji resoluciji²¹ iz leta 2011 potrdil, da je treba storiti več na področjih pravne varnosti, jezikovnih ovir in preglednosti postopkov. Komisijo je pozval, naj sprejme ukrepe, da bi zagotovila večjo ozaveščenost potrošnikov in podjetij ter jih spodbudila k uporabi obstoječih pravnih instrumentov, kot je evropski postopek v sporih majhne vrednosti. Potrošniki in deležniki iz poslovnega sveta so tudi opozorili, da bi bilo treba uredbo nadalje izboljšati v korist potrošnikov in podjetij, zlasti malih in srednjih podjetij. Države članice so prav tako izpostavile določene pomanjkljivosti v sedanji uredbi, ki bi jih bilo treba odpraviti.

1.5.4. *Skladnost in možnosti sinergij z drugimi ustreznimi instrumenti*

Uredba (EU) št. 1215/2012 (Bruselj I (prenovitev)) je namenjena uskladitvi pravil mednarodnega zasebnega prava o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah. V njej je med drugim določeno, da se „[s]odna odločba, izdana v državi članici, [...] v drugih državah članicah prizna, ne da bi bilo potrebno za priznanje začeti kakršen koli poseben postopek.“ Taki posebni postopki, ki bodo z 10. januarjem 2015 ukinjeni za vse sodb v civilnih in gospodarskih zadevah, se imenujejo postopki „eksekvature“.

Uredba o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti je v bistvu instrument, ki poenostavlja postopke za reševanje sporov majhne vrednosti z vložitvijo zahtevka prek standardnega obrazca, vodenjem postopka načeloma v pisni obliki, poenostavljenim zaslišanjem strank in izvajanjem dokazov, zastopanjem strank, stroški ter roki.

Uredba o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti vsebuje tudi pravila o odpravi postopka eksekvature za priznavanje sodb, izdanih v skladu s tem poenostavljenim postopkom (člen 20), in se v tem smislu prekriva z uredbo Bruselj I (prenovitev). Vendar v primeru potrdila v zvezi z izvrševanjem uredba o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti pomeni poenostavitev v primerjavi z uredbo Bruselj I (prenovitev), saj je njen obrazec D poenostavljena različica Priloge I k uredbi Bruselj I (prenovitev).

Z 10. januarjem 2015 (začetek veljavnosti uredbe Bruselj I (prenovitev)) bo velika večina določb uredbe o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, ki zadevajo poenostavitev postopka in, v kolikor pomenijo poenostavitev v primerjavi z uredbo Bruselj I (prenovitev), izvrševanje, še naprej dodana vrednost uredbe o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti.

²¹ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. oktobra 2011 o alternativnem reševanju sporov v civilnih, gospodarskih in družinskih zadevah (2011/2117(INI)).

1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic

☐ Časovno omejen(-a) predlog/pobuda:

- ☐ trajanje predloga/pobude od [D. MMMM] LLLL do [DD. MMMM] LLLL,
- ☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL.

➤ Časovno neomejen(-a) predlog/pobuda:

- izvajanje z obdobjem uvajanja od sprejetja uredbe,
- ki mu sledi izvajanje predloga/pobude v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja²²

➤ Neposredno centralizirano upravljanje – Komisija.

☐ Posredno centralizirano upravljanje – prenos izvajanja na:

- ☐ izvajalske agencije,
- ☐ organe, ki jih ustanovita Skupnosti²³,
- ☐ nacionalne javne organe / organe, ki opravljajo javne storitve,
- ☐ osebe, pooblaščenice za izvajanje določenih ukrepov v skladu z naslovom V Pogodbe o Evropski uniji in opredeljene v zadevnem temeljnem aktu v smislu člena 49 finančne uredbe.

☐ Deljeno upravljanje z državami članicami.

☐ Decentralizirano upravljanje s tretjimi državami.

☐ Skupno upravljanje z mednarodnimi organizacijami (*navedite*).

Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.

Opombe

--

²² Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

²³ Po členu 185 finančne uredbe.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Po petih letih sledi pregled/poročilo. Poročilom se po potrebi priložijo predlogi sprememb.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistem

2.2.1. Ugotovljena tveganja

Tveganja niso bila ugotovljena.

2.2.2. Načrtovani načini kontrole

[...] ni relevantno

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe.

[...] ni relevantno

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe odhodkovne proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka [poimenovanje.....]	dif./nedif. (²⁴)	držav Efte ²⁵	držav kandidatk ²⁶	tretjih držav	po členu 18(1)(aa) finančne uredbe
[3]	[33 03 01 [Program za pravosodje]	dif.	NE	NE	NE	NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka [poimenovanje.....]	dif./nedif.	držav Efte	držav kandidatk	tretjih držav	po členu 18(1)(aa) finančne uredbe
[3]	[XX YY YY YY]		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

²⁴ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

²⁵ Efte: Evropsko združenje za prosto trgovino.

²⁶ Države kandidatke in po potrebi potencialne države kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	Številka	[Poimenovanje ...3.....]
--	----------	-----------------------------

GD za pravosodje			Leto 2014 ²⁷	Leto 2015	Leto 2016	Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020	SKUPAJ
• Odobritve za poslovanje										
Številka proračunske vrstice 33 03 01	obveznosti	(1)	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000
	plačila	(2)	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000
Številka proračunske vrstice	obveznosti	(1a)								
	plačila	(2a)								
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ²⁸										
Številka proračunske vrstice		(3)								
Odobritve za GD za pravosodje SKUPAJ	obveznosti	=1+1a +3	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000
	plačila	=2+2a +3	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)								
	plačila	(5)								

²⁷ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

²⁸ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)								
Odobritve iz RAZDELKA 3 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	=4+ 6	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000
	plačila	=5+ 6	0	0	0	0	0,150	0.	0	150 000

Če ima predlog/pobuda posledice za več razdelkov:

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)								
	plačila	(5)								
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)								
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 4 večletnega finančnega okvira (referenčni znesek)	obveznosti	=4+ 6								
	plačila	=5+ 6								

Razdelek večletnega finančnega okvira	5	„Upravni odhodki“
--	----------	-------------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2014	Leto 2015	Leto 2016	Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020	SKUPAJ
GD za pravosodje									
• Človeški viri		0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,182
• Drugi upravni odhodki		0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,105
GD za pravosodje SKUPAJ	odobritve	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,287

Odobritve iz RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti = plačila skupaj) skupaj	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,287
--	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2014	Leto 2015	Leto 2016	Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020	SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	0,041	0,041	0,041	0,041	0,191	0,041	0,041	0,437
	plačila	0,041	0,041	0,041	0,041	0,191	0,041	0,041	0,437

3.2.2. Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- ➤ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Cilji in realizacije ↓			Leto 2014		Leto 2015		Leto 2016		Leto 2017		Leto 2018		Leto 2019		Leto 2020		SKUPAJ	
	REALIZACIJE																	
	vrsta realizacije ²⁹	povprečni stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število realizacij skupaj	stroški realizacij skupaj
POSAMEZNI CILJ št. 1 spremljanje izvajanja ³⁰																		
– realizacija				0		0		0		0	1	0,150		0		0	1	0,150
– realizacija																		
– realizacija																		
Seštevek za posamezni cilj št. 1				0		0		0		0	1	0,150		0		0	1	0,150
POSAMEZNI CILJ št. 2																		
– realizacija																		
Seštevek za posamezni cilj št. 2																		
STROŠKI SKUPAJ				0		0		0		0	1	0,150		0		0	1	0,150

²⁹ Realizacije so dobavljeni proizvodi in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novozgrajenih cest ...).

³⁰ Kakor je opisan v točki 1.4.2 „Posamezni cilji...“.

3.2.3. Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve

3.2.3.1. Povzetek

- Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
- X Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto 2014 ³¹	Leto 2015	Leto 2016	Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020	SKUPAJ
--	----------------------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------

RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira								
Človeški viri	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,182
Drugi upravni odhodki	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,105
Seštevek za RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,287

Odobritve zunaj RAZDELKA 5³² večletnega finančnega okvira								
Človeški viri								
Drugi upravni odhodki								
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira								

SKUPAJ	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,287
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

³¹ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

³² Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

3.2.3.2. Ocenjene potrebe po človeških virih

- ➤ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.
- ☐ Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v celih številkah (ali na največ eno decimalno mesto natančno)

	Leto 2014	Leto 2015	Leto 2016	Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)							
33 01 01 01 (sedež in predstavništva Komisije)	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026
XX 01 01 02 (delegacije)							
XX 01 05 01 (posredne raziskave)							
10 01 05 01 (neposredne raziskave)							
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)³³							
XX 01 02 01 (PU, ZU, NNS iz splošnih sredstev)							
XX 01 02 02 (PU, ZU, MSD, LU in NNS na delegacijah)							
XX 01 04 yy ³⁴	– na sedežu ³⁵						
	– na delegacijah						
XX 01 05 02 (PU, ZU, NNS za posredne raziskave)							
10 01 05 02 (PU, ZU, NNS za neposredne raziskave)							
Druge proračunske vrstice (navedite)							
SKUPAJ	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026

XX je zadevno področje ali naslov.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Zadevni uradniki bodo spremljali uporabo prava v državah članicah, pripravili izvedbene ukrepe, kot so opisani v členu 26, sestavili odbor (člen 27) in izvedli pregled uredbe v letu n+5 (člen 28).
--------------------------------	--

³³ PU = pogodbeni uslužbenec; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak.

³⁴ Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

³⁵ V glavnem za strukturna sklada, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropski sklad za ribištvo (ESR).

Zunanji sodelavci	ni relevantno
-------------------	---------------

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

- ➤ Predlog/pobuda je v skladu z veljavnim večletnim finančnim okvirom.
- ☐ Za predlog/pobudo je potrebna sprememba zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira.

Pojasnite zahtevano spremembo ter navedite zadevne proračunske vrstice in ustrezne zneske.

- ☐ Za predlog/pobudo je potrebna uporaba instrumenta prilagodljivosti ali sprememba večletnega finančnega okvira³⁶.

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

➤ V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb.

- V predlogu/pobudi je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020	Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

³⁶

Glej točki 19 in 24 Medinstitucionalnega sporazuma.

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- ➤ Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- ☐ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
 - ☐ za lastna sredstva,
 - ☐ za razne prihodke.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Proračunska prihodkov	vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude ³⁷						
			Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020
Člen									

Za razne namenske prejeme navedite zadevne proračunske vrstice odhodkov.

Navedite metodo za izračun posledic za prihodke.

³⁷

Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 25 % stroškov pobiranja.